

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Angleški prestolni govor in sestanek v Kromerizi.

Priznati moramo, da je prestolni govor angleške kraljice, s katerim se je zaključilo zasedanje angleškega parlamenta, jako nejasno narisal sedanji politiški položaj v Evropi. Kraljica ne želi odstopiti od svojega prizadevanja, da se naredi red in upelje dobra upravo v Egiptu. Dogovori z Rusijo zastran afganskega vprašanja se nadaljujejo in kraljica se nadeja, da privedejo k povoljnjej rešitvi. Vendar dela angleška vlada vse neobhodne naredbe za varstvo indijske meje. Potovanje Drumonda Wolffa v Carigrad se v prestolnem govoru nič ne omenja.

Dvoje vprašanj mrači v tem trenutji evropski horizont, to sta vprašanje egiptsko in afgansko. Prvo posebno silno ne vznemiruje, kajti možno je bode uravnati po dolgotrajnem procesu, kateri mora še prehoditi precejšnje število instanc, pri čemer se vsaka interesovana država nadeja, da bode kaj pridobila pri poslednji instanci. Ker so nesporazumljenja glede Egipta taka, ni misliti, da bi se posebno poostriala in utegnila resno motiti mir. Dru-

gače je z afganskim vprašanjem. Vleče se že mesece in mesece in bolešno napenja živce evropskim državljenikom. Evropsko občinstvo se nehoté povprašuje, kje je skrit vir upanja na mirno rešitev tega vprašanja, katero nam obeta prestolni govor? Kdo mora gojiti take nade, ko se dogajajo fakta, ki popolnem nasprotujejo miru? Na rusko-afganskej meji zbirajo se vojske, oba nasprotnika se utrjujejo, Angleži zasedajo Pišinsko dolino in emir slavi svoje povzdignjenje v viteza „Indijske zvezde“. Razen tega pa še nikdar neso ruski in angleški diplomati kazali take energije pri azijskih dvorih. Od Carigrada do Pekinga vabijo se vzhodni vladarji, da se udeležijo velikega spora mej Anglijo in Rusijo. Anglija z vsemi silami skuša nabrati zaveznikov, Rusija pa skuša prečrtati njene načrte. V tem slučaju je vredno obrniti svojo pozornost na članek v Evropi ne baš neznanega generala sir Arnolda Campbella, kateri je objavil v „Contemporary Review“, v katerem pisatelj izraža nado, da se bode Angliji posrečilo proti Rusiji pridobiti Perzijo, Afganistan, Turčijo in Kitaj. Pri tem se pisatelj nadeja, da zavezniki ne bodo Rusiji odvzeli le najnovejših pridobitev v Srednji Aziji, ampak jo bodo izrinili iz Turkestana. Lahko sicer bi bili ravnodušni proti strategičnim načrtom generala Campbella, a čini kažejo, da Anglija res skuša osnovati tako koalicijo proti Rusiji. Taki čini so: povišanje subside in odlikovanje emira, potovanje Drumonda Wolffa v Carigrad in pomnožena delavnost angleškega poslanika pri perzijskem dvoru. Kakor bi se nam tudi čudna zdela taka koalicija, vendar je utegne skupaj spraviti angleško zlato, na katero se morda vjamejo šah, emir, sultan in bogdihan.

Pri takem druženji vznemirljivih okoliščin, ni čuda, da evropsko občinstvo ne more verjeti vspokojilnim trditvam, prihajajočim iz oficijalnega vira.

Govoré, da se položaj še le tedaj popolnem pojasni, kadar se končajo nove volitve za angleški parlament. Ali bode vojna ali mir, zavisi od tega, kdo bode po volitvah na krmilu Gladstone ali Salisbury. Volitve začno se še le v novembru in do tedaj naj pa se nadaljuje napeti ta položaj, ki je slednji dan neznosnej. V tak kritičen trenotek so nehote pogledi uprti v Kromeriški sestanek, ki more brez ozira na volitve za angleški parlament dati

odgovor na vprašanje: „ali bode vojna ali mir.“ Kromeriški sestanek more pokazati svoj mogočen upliv na afgansko vprašanje zato, ker angleški šovinizem posebno pospešuje misel, da vsaka, če tudi neposredna, udeležitev Turčije pri tem sporu bi imela za posledico ustajo na Balkanu, katerej bi pa sledil boj mej Rusijo in Avstrijo. Ako Kromeriški sestanek jasno pokaže, da se ni bati, da bi anglo-ruskej vojni sledila avstro-ruska, bode to uplivalo pomirljivo na prizadevanja angleške konservativne vlade in ta bode hitela ustreči pravičnim zahtevam Rusije.

„R. K.“

Učitelji in politika.

(Iz učiteljskih krogov.)

Vodstvom ljudskih šol kranjskih doposlalo se je razglasilo deželnega šolskega sveta, katero učiteljstvu strogo prepoveduje, stopati v strankarske politične boje. To razglasilo dež. šolskega sveta ddo. 5. jun. 1885 br. 325 slóve v prevodu:

„Ker se je v novejšem času večkrat pripetilo, da so se javni učitelji pečali s političnimi agitacijami, ter udeleževali se narodno-političnih demonstracij, tako pa tudi prouzročili proti sebi razne pritožbe, zato se je odločil c. kr. deželni šolski svet — pomislivši, da ostenativno izjavljano politično strankarstvo učiteljevo ne upliva le slabo na vzgojo mladine, nego tudi v prebivalstvu vzbujeva prilike k raznim rekriminacijam — za to, da c. kr. okrajni šolski svet pozivlja, naj učiteljstvu svojega uradnega področja krepko dopove, da se ima odstranjovati od vseh demonstrativnih pojavov politično-narodnih strank, ter izogibati se sleharne jasne strankarske udeležitve pri politično-narodnem teženji.“

Kakor kaže ta dopis, okrajni šolski svetje so spolnili svojo dolžnost, razposlavši rečeno razglasilo „v pomnjo in natančno ravnanje se po njem“. Kakšne pritožbe so dokazale potrebo takega razglasila, ni nam znano. Morebiti so to bile pritožbe proti nekaterim učiteljem dolenskim, ki so baje veliko agitačno virtuvoznost skušali dokazati za izvolitev prof. Šukljeja, ki se je prirastel srcu deželnih oblastnikov na Turjaškem trgu v Ljubljani.

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

I.

(Dalje.)

„Najbolje je, ako ji odpovemo,“ pravi.

„Oh, še odpoved! Odpustila sem jo na mestu — še danes poveže svoje pestre cunje, s kojimi se je bolj bavila nego s kubahnico in posnemalko — prismoda bedasta! Vojtehu mora se pa tudi lepo povedati in ga obrniti na boljši pot.“

„Saj mu bodem glavo poravnal — in to takoj!“ pravi Koudela zmešano. Posadi si precej na glavo domačo čepico, vtakne v žep roman s pismom kakor corpora delicti in žalibože ter na gotovo neljubost Terezije tudi polo s heksametri, ki je je baš kar čital.

Tako oborožen praska malo po tem po lese-nih stolbah, podobnih stopnjicam do kurnjeka, k razpraskanim in pestrimi podobicami okrašenim dverim, za katerimi je sedel mladi Koudela. Ko odpre, zapazi najprej pri oknu v naslonjači dva strgana

podplata in bridko pohojeni peti. Pomilujem, da se vam predstavlja najprej samo ta najskrivnejša in najmanj priznalna stranka, samo ta revna stopala mojega junaka. Lepši njegov prebitek, zakončan s to malo obutvijo, položen je namreč po priljubljeni navadi na okno. Ko bi ga opazovali z dolej z ulice, zagledali bi daleč iz zgornjice prežečo polovico šibkega mladeniškega života, držečega se z nenavadno velikima rokama zdenca in proti vam podolženo nepravilno obličje, krog katerega nagubanih bledih lic padajo globoko doli kakor žimnati treski dolgi. bledi, rjavi, na konci baš odstriženi lasje. Videli bi, kako mislijo nagajivi sosede, da ima to vodoravno nagnenje života res nekako podobnost z marsikatero čudnih kamenenih počob, ki bljuvajo deževnico s stebrov svetovidske cerkve.

„Pred vsem zapri okno,“ veli gospod Koudela, obrnivši pozornost sinovčevo na svojo navzočnost. „Ta goljufivi marcovi vzduh obeča vzpomlad ter prinaša potem kašelj in nahod. Tako, a sedaj — kaj je to-le?“

Vojteh se umakne pred knjigo, ki mu jo je strije tako nenadno dvignil pred obličje in zarudi do ušes.

„A kaj je to-le?“

Vojteh povesi molče glavo pred usodnim listkom.

„No, tako vidiš! sramuješ se sam pred soboj. Neumno in nelepo je, počenjati zaljubljene spletke z deklo, in najbolj bedasto je, pisati ji taka norčava pisma. „Angelu!“ Predstavi si, prosim te, angela z ženskim plaščem na sebi, — no, tako vidiš! Vedno je to smešno, silno smešno!“

Vojteha ta pozor vidno ni ganil. Pod povešenimi njega trepalnicami zablistalo se je nekaj kakor vkljub.

„Ino, silno smešno je to!“ nadaljuje strije. „Veruj mi, da se je v duhu sama smijala, ako je to čitala. Saj ne more tako dekletce razumeti niti mrvice tega vzletnega nezmisla. „Zvezdnati azur tvojega očesa“ — „lunojasno čelo“ — in tako dalje. A to vse pišeš dekletu, ki ti snaži črevlje in čisti suknjo, preprosto —“

Vojteh vzdigne na jedenkrat glavo in nameri roko proti strije, kakor bi v nji držal nevidni ščit, demantovi ščit poezije, s kojim misli varovati svete svoje čute pred dotaknenjem surove roke.

„Stojte!“ zakliče z bliskovim očesom. Poslu-

Ali ne ozirajte se na to, zanimivo je razglasilo za tega delj, ker se obrača proti tistim, ki imajo mej javnimi uradniki primeroma najmanj moči in prilike, odločevati v strankarskih političnih bojih. Drugim uradnikom, v kojih moči je stranke po svoji potrebi delati, ljudstvo za vladne in svoje namene pripraviti, takim uradnikom ne omejuje se politična svoboda z enakimi razglasili! Strankarska agilitet taci uradnikov v veliko večji meri ali vsaj baš tako kakor agilitet ljudskega učitelja more slabo uplivati na glavno uradno razmerje do občinstva in more vzbujevati opravičene rekrimiacije. Riba tudi tukaj od glave smrdi.

Če se torej hoče osigurati samosvoj politični razvoj naroda — kar bi pač moralo biti smoter moderne, svobodoljubive države —, potem naj se državljanstvo sploh odreši od strankarskih uplivov političnih uradnikov, viri uradniške agitacije naj se začno mašiti pri vrhéh in vrhuncih! Z liberalnega svojega stališča ne bi imeli ničesar proti temu, da tudi uradnik kot državljan stopa na politično bojišče, toda pogoj je ta, da uradnik sme ravnati po samosvojem prepričanju. Ako pa tudi v političnem boji mora biti organ, sredstvo svojih načelnikov, ako se mora uklanjati krifičnemu sistemu, potem je pač bolje, da se mu uplivanje na stranke prepove. Če tedaj rečeno razglasilo velja tudi za vlado, v tem zmislu namreč, da učitelj ne bode uporabljala za svoje agitatorje, potem smo z razglasilom zadovoljni. Nadejamo se pa tudi, da se k temu razglasilu pridružijo kmalu tudi druga razglasila, ki bodo tudi močnejše in više uradnike odmaknile od strankarskih bojev. Tako bode dosledno in za politično razvijanje narodov jako zdravo.

V formalnem oziru naj omenjamo, da se je razglasilo c. kr. deželnega šolskega sveta razposlalo z nemškimi jeziki, dokaz, da se mi do tega organa z narodno-slovensko večino še vedno zastoj oglasamo za slovensko uradovanje. Ali res nima nobeden naših toliko takta, da bi to stvar v jedni seji sprožil? Kaj mislijo k temu kranjsko-slovenski deželni poslanci? Čas hiti, storjenega dela pa ne vidimo. XY.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. avgusta.

Ogerski vladni listi trdijo, da **Kromeriški shod** nema nobenega političnega pomena. Drugače pa šodijo o tem ogerski opozicijski listi. Ti se boje, da ne bi ta shod povišal upliva Slovanov v Avstriji. Ta upliv bi utegnil naposled še omajati dualizem.

Ker je **ogerska** vlada zaukazala, da mora policija strogo paziti, da pobod Poljakov v deželno razstavo ne prouzroči kakih protiruskih demonstracij, Poljaki niso hoteli v Pešto, ampak so rajši ostali doma. Denar, ki so ga imeli pripravljenega za potnino, so pa darovali za Poljake, pregnane iz Prusije.

Ta dni so dobila vsa višja oblastva v **Dalmaciji** ukaz, da se pri razpisu služeb mora izrečno zahtevati znanje srbsko-hrvatskega jezika. To je zahteval deželni zbor lani. V bodočem zasedanju deželnega zbora predlagala bode večina, da se sedež deželnih in državnih oblastev prestavi iz Zadra v Splet. V poslednjem mestu Italijani nemajo tolike moči, kakor v Zadru.

Ko se je pred par leti Depretisov stol v Trstu majal, je več občin ga podprlo s svojimi zaupniki. Ravno tako se godi na **Hrvatskem**. Sedaj, ko

šal sem mirno vaše karanje, kar se je dostajalo mene, toda nje se ne dotikajte! Tedaj veste vse, vse: da, ljubim jo z najvročejšo ljubeznijo, s kakršno je kdaj vzgala ženska moško srce, ljubim jo, če tudi je prosta služkinja. Ako se temu smejite, dokazujete le, da ne poznate prave ljubezni. Kaj se vpraša tukaj, po mestu, katero zavzema ljubljeno bitje v nerazumljivi, prevračani sestavi družbe! Krasota telesa in duha žari se ravno tako pod zlatoglavi knezom kakor v cunjah beraških! Vsaka beseda, ki sem jo tukaj napisal, prišla mi je iz globine srca, za vsako pripravljen sem preliti kri svojega srca —

„Stoj, za Boga, stoj!“ zavpije nad njim strije, ki je pri tem vsplamtelem govoru na stol sedel in njegove besede z neprimerno veselostjo poslušal. „Stoj! Nasmejaj sem se že dosti. Sedaj še le vidim,“ nadaljuje stari gospod, utiraje si solzo smeha z lica, „v kakem neredu se nahaja že tvoja glava. No, vender ti jo, če Bog da, popravimo. Dekle mora danes od hiše in ko teden mine, ugasne tvoja vroča ljubezen do zadnje iskre.“

Nekaj tipovem in zapomni si to dobro: Iz

se je zaradi odposlanih kameralnih listin banu grofu **Kluen-Hedervaryju** stol majati začel, pritekle so nekatere občine s takimi zaupniki. — Na gradu **Fragatyan** v **Zagorju** bi je shod hrvatskih magnatov. Posvetovali so se o sedanjem političnem položaju. Mej državami so se tega shoda udeležili grof **Pejačević**, **Drašković**, **Erdödy** in **Bombelles**. Kaj se je kaj sklenilo, se še nič ne poroča.

Volitve za cerkveni kongres **ogerskih in hrvatskih** Srbov se ne bodo izvršile brez vseh neredov. To je čisto naravno, kajti ljudstvo je razburjeno, ker se mu že več let samovoljno krati pravice. V **Karlovcu** je na večer pred volitvami bil pretep v neke gostilni mej privrženci in nasprotniki patrijarha **Andjelica**, pri čemer je eden pravoslaven župnik bil težko poškodovan. Policija je s trdom naredila mir.

Vnanje države.

Spor mej **Rusijo** in **Anglijo** bode baje kmalu poravnán. Nekateri listi so že prijavili, da je konflikt že končan, ker je Anglija popolnem zadovoljna z novimi predlogi Rusije. Temu pa baje ni tako. Te predloge bodo predložili poprej še indijskemu podkralju **lordu Dufferinu** da izreče o njih svoje mnenje. Zategadelj je še zmirom mogoče, da se spor poostri. Sicer bodo pa pobri odnosi mej **Rusijo** in **Avstrijo**, ki so se tako sijajno pokazali v **Kromeriju**, pomirljivo uplivali tudi v **Londonu** in v **Kalkuti**.

Kakor poroča „**Novoje Vremja**“, misli **Rusija** odpraviti avtonomijo **Finske** in jo spremeniti v navadno rusko gubernijo, ako se bodo **Finci** še dalje branili vsakej upeljavi rušćine. — **Rusija** začela je v resnici iztiravati **Nemce**, zlasti s **Poljskega**. Samo iz **Varšave** bilo je nedavno iztiranih 140 **Nemcev** mej njimi 80 žensk. Pa tudi iz drugih krajev jih iztiravajo. Tako se masčuje nad **Nemci** iztiravanje **Poljakov** iz **Prusije**.

Španski listi jako hudo napadajo **Nemčijo** zaradi **Karolinskih otokov**. Ljudstvo je silno razburjeno. Jeden španski list zahteva, da osebe, ki imajo nemške ređe, je takoj nazaj pošljejo. Jeden general in jeden častnik sta že to storila. „**Pravna akademija**“ bode se v kratkem posvetovala o tem, da bi se izključili vsi **Nemci**, ki so člani te korporacije. Mej trgovci se hudo agituje za to, da bi se vse trgovske zveze z **Nemci** pretrgale in pred prodajalnici nabili plakati, da je nemškim zastopnikom in onim **Špancem**, ki še neso pretrgali zvez z **Nemci**, uhod prepovedan. Kdor bi sodil po teh vročkovnih izjavah, mislil bi, da je vojna mej **Špansko** in **Nemčijo** pred durmi. Toda temu ni tako. V **Berolinu** so trdno prepričani, da se bode stvar mirno in za **Nemčijo** ugodno poravnala. Vladni nemški listi o tem kaj mirno pišejo, ker so že zmage gotovi. Dokazujejo samo, da **Španija** nema nikake pravice do teh otokov. Govorilo se je že, da se bode ta stvar izročila posebnemu razsodišču. Kakor pa novejša poročila javljajo, do tega ne bo de prišlo. Nemški državniiki morda tudi neso zadovoljni, da bi kako razsodišče razsojevalo to stvar, kajti razsodba bi vender zanje utegnila biti neugodna, tako pa lahko dosežejo, kar želé, saj **Španci** sami dobro vedo, da se **Nemčiji** ne kaže ustavljati.

V **Londonu** je došlo oficijalno poročilo, da so **sudanski** ustajniki res vzeli **Kassalo**. Sedaj je egiptovska oblast izrinena iz vsega **Sudana**. Skoro dve leti se je to mesto junaško branilo, a naposled je pa glad prisilil posadko udati se. Ko je umrl **Mahdi**, se je sicer v egiptovskem ministerstvu ukrepalo, da bi se odposlala ekspedicija, ki naj bi rešila **Kassalo**, a predolgo se ni ničesar storilo.

Dopisi.

Iz Vipave 26. avgusta. (**Dijaška veselica**.) Preteklo nedeljo, 23. avgusta, imeli smo **Vipavci** slavnosten dan. Vršila se je v našem prijaz-

nem trgu **dijaška veselica**. Že cel teden poprej delale so se na dvorišči gospoda **Uršiča**, kjer se je imela veselica vršiti, velike priprave, iz česar je bilo soditi, da bo veselica morala biti sijajna. In res, bila je sijajna! Že v petek, da, celo v četrtek jeli so se zbirati dijaki v naš trg. Prihajali so od vseh strani širne Slovenije, spoznavali so se in pozdravljali kakor bratje. Kakor bratje, da, smem reči, ker videlo se jim je, da poznajo in vedo dobro, da so sinovi jedne matere, majke **Slave**. V soboto bilo jih je že mnogo skupaj in veselili so se prihodnjega dne pri kozarci vina. Na vseh straneh vihrale so slovenske trobojnice ter vabile prihajajoče v naročje **Vipavskega trga**. In veselo so dohajali dijaki v njegovo naročje, saj so videli pred uhodom na jedni strani — proti **Goriči** — slavalok z napisom „**Svoji k svojim**“, toraj neso bili v **Vipavi** tuji, ampak domači, „**svoji**“, na drugej strani — proti **Postojini** — slavalok z napisom „**Spoznajmo se**“. Kako bi ne hiteli v **Vipavo**, ako se je spoznati s svojimi brati, s katerimi se neso še videli in se morebiti tudi ne bodo pozneje. In na trgu, pred uhodom na dvorišče gospoda **Uršiča**, bil je velik slavalok z napisom „**Dobro došli**“. Vrgli so se toraj slovenski dijaki v naročje **Vipavi**, saj so jej bili „dobro došli“.

V nedeljo plapolale so že zgodaj po celem **Vipavi** raz okna ob glavnej cesti mnogobrojne trobojnice slovenske, mešane tu pa tam s črnorumenimi cesarskimi zastavami. Vsa **Vipava** bila je nenavadno praznično oblečena nadobudni mladini na čast.

Proti večeru je začelo dohajati od vseh strani slavno občinstvo. Bilo je večinoma odličnejše. Po 7. uri pričela je veselica. Počastili so **Vipavo** mnogi velezasluženi možje od vseh strani, a v posebno veselje dijakov blagovolil se je veselice udeležiti celo **Postojnski glavar** in vladni svetnik gosp. **Globočnik**. Mej drugimi odličnimi udeleženci imenovati je gospod **Berbuč** iz **Gorice** in gospod šolski nadzornik **Vodopivec** tudi iz **Gorice**. Z njima dospelo je iz **Gorice** tudi nekoliko drugih rodoljubov. Pogrešali smo vender nekaterih drugih oseb, koje so bile, kakor slišati, celo obljubile, da se udeležé, pa se vender neso udeležile. Posebno je bila duhovščina primeroma slabo zastopana, dasi so bili nekateri gospodje tega stanu sem prihiteli. Vsa čast jim!

Spored vršil se je jako izvrstno. Vse se je čudilo, nikdo ni toliko pričakoval. Občudovali smo spretnost orkestra **Koperskih pripravnikov**. Goste pozdravil je s kratkimi, pa jedernatimi besedami gospod **Defranceschi**. **Dijaški zbor**, ki je štel nad 50 pevcev, zapel je na to „**Pobratimijo**“, jako umestno pesen od **Försterja**. Pel jo je izvrstno in na obče zahtevanje moral jo je ponoviti. Kaj bi govoril o slavnostnem govoru? Menim, da je dovolj rečeno: Kolikor občinstva je bilo zbranega, vse je strmelo, vse občudovalo spretnost govornika gospoda **Blaža**, **Celjskega abiturijenta**. Vsebinsa govora sama bila je izvrstna, a združena z vso govorniško nadarjenostjo gospoda **Blaža**, katere mu ne more nikdo odrekati, bila je izborna. Čestitamo iz vsega srca gospodu govorniku! Ognjenost, s katero je govoril, ne dá se popisati. Želeti bi bilo, da bi bili vsi gg. čitatelji tega dopisa navzoči pri veselici in da bi sami sodili, kako globok utis je napravil njegov govor. Ko je bil precej dolgi govor končan, glasilo

stoječe vode in iz dolgega časa ne rodi se nikdar nič dobrega. Pohajkovanje je jedini vir tvojih neumnostij. Moram te zopet vtakniti h koristnemu delu. Nedavno dal sem ti, da prepišeš moje „**Obžinky**.“¹⁾ Koliko šestomerov si že prepisal?

„Povem vam najprvo,“ reče **Vojteh** s pogledom, ki je javil poziv k odločilnemu boju, „do nemam veselja do takih duha morečih opravil.“

„Kaj? Duha morečih? Duha moreče nazivaš opravilo, pri kojem se zabavaš s poezijo?“

„Ko bi bila to poezija!“

Stari izbubi na **Vojteha** oči, kakor ne bi mogel verjeti, da je izgovoril te besede res njegovi sicer tako boječi in molčivi sinovec. Ni iskal sicer slave pisateljske, toda gojil je vender do dece svoje pozne **Muze** ljubezen, če ne čezmerno, pa vender takovo, da so učinile poslednje besede **Vojtehe** to, kar ni učinil njegov prestopok s služkinjo: privede starega gospoda do resne jeze.

„Kaj praviš?“ je zakričal. Moji verzi neso poezija? A kaj je tedaj poezija, strogi gospod kritik, kaj je poezija?“

¹⁾ Erntefest (cf. požinka.)

„Da li se nesti do šumne, kipeče vode, do obal morskih, sedé na vratu otroka in pokladaje odprto **Odisejo** na temne kodre njegove glave — mogel bi vam prosto odgovoriti s **Frajligratom**. Toda pustiva nepotrební prepír o tej reči.“

„Ali ni pre to poezija?“ sope strije, prešlišavi v svojem gnevu popolnem besede sinovčeve. „A kaj je tedaj poezija? Ali morda samo goreče nespametnosti in mesečna blodenja, s kojimi so napolnjeni ti čenčasti romani in pesni okolo tebe, s katerimi si si na dobro prepletel glavo? Zmečem je vse na ulice, ali bolje v peč in tebe zapodim drugam. Nisi-li hotel v šolah delati z duhom, moraš se naučiti delati z roko. A sedaj daj se brez odlašanja do prepisovanja! da te pa nič ne moti posebno, da bi ne bil v škušnjavi, ločiti se s svojo **Dulcinejo**, ostaneš tukaj zaprt tako dolgo, dokler ne prepišeš polovice „**Obžink**.“ Hiti tedaj na delo **Diri**!“

Po teh besedah odide stari gospod s hitrim korakom iz sobe in zelo butne dveri za soboj. **Vojteh** je še slišal, kako se zasučé ključ dvakrat v ključavnici in kako škorklja doli po stolbah kakor vzdaljujoči se vihar.

(Dalje prih.)

se je od vseh strašij „Slava“ in „Živio“. In ko je malo pred koncem gospod govornik spodbujal, da prisežemo zvesti ostati svoji domovini, čegavo srce je ostalo trdo? Kdo ni bil ginjen? Kdo ni v sreči prisegal, sveto prisegal, kar je govornik zahteval?

Še bolj, kakor pri prvi točki, pokazal je orkester svojo spretnost pri „Pôpoumni slov. pesni“. Vse je poslušalo milo zvoneče glasove prijetnih obče znanih in ne obče znanih slov. pesnij.

Jako občudovali smo potem deklamovalko gospodičino Grosovo. Njena vitka postava, njena gibčnost, prijetni glasek, neustrašenost in sploh vse lastnosti dobre deklamovalke so nas kar osupnile. Izbrala si je v predmet pesen „Stara Bulgarka“ in to je deklamovala tako izvrstno, da ni bilo ploskanju ne konca ne kraja. Ko je končala, stopil je na oder gospod De Franceschi ter jej podaril šopek cvetic s slovenskimi trakovi. Zopet ni hotelo biti ploskanju ne konca ne kraja in gospodičina morala se je po deklamovanju pokazati še trikrat na oderu.

Na to zapel je zopet zbor Tovačovskega „Sporočilo“, katero je moral tudi ponoviti na občno zahtevanje. Potem je sledil Vilharjev „Mornar“ (Bariton-solo s spremljevanjem na glasovirji.) Pel ga je izvrstni baritonist gospod Hubad in spremljal ga gospod Fon. I ta točka morala se je ponoviti.

Pri naslednji točki občudovali smo spretnost in tehniko na goslih gospoda Abrama. Izbral si je bil jako težko skladbo „Souvenir de Bellini“, Fantasia brillante, a igral jo je tako dobro, da smo se mu vsi čudili. Spremljal ga je na glasovirji gospod Dekleva. Zadnja točka bila je Kocijančičev „Njega ni“. Kakor pri „Pobratimiji“, občudovali smo i tu gospoda baritonista Cvirna. Krepko je zvonel njegov glas, dasi je bilo na prostem precej težavno baritonu peti. Kakor druge točke, izvršila se je tudi ta v občno zadovoljnost.

Da je bilo občinstvo v vspehom zadovoljno, ni mi treba omenjati, pač pa hočem omeniti, da se je g. glavar jako pohvalno izrazil o tej dijaškej veselici, koja se je v najlepšem redu vršila. Dejal je, da takšnih vspehov se ni nadejal, in to vam bodi mnogo, dragi dijaki! Vi dobro veste, koliko zaprek ste imeli pri tej veselici, a kljubu vsem zaprekam ste zmagali, zmagali sijajno. Gotovo si je želel vsak rodoljub, koji se je udeležil veselice, da bi imel prilžnost udeležiti se kmalu druge. In vi, dragi dijaki, boste gotovo želji njegovi vsaj prihodnje leto ustregli, če ne v Vipavi, pa kje drugej.

Naj omenim tudi telegramov, koji so došli odboru dijaške veselice v ta dan. Vseh telegramov je osemnajst in sicer:

1. Iz Ljubljane od uredništva „Slovenskega Naroda“: Domoljubnim dijakom, osnovecem veselice in vsem deležnikom najsrčnejši pozdrav. Živeli!

2. Iz Prage od g. Lega: Ravno zdaj sem se na kolodvoru ločil od Vašega in našega Gregorčiča, pošiljam Vam po njem topli poljubek slovanske ljubezni, ostanite zvesti svojim rodoljubnim namenom, ne pozabite, da Vi ste up svojega naroda in da njegova srečna ali pa nesrečna prihodnost počiva v rokah njegove mladine. Živel vsak vrli slovenski dijak.

3. Pesniku, čegar genij je zvezal brate slovanske, trikratni slava, Vam vrlim sinovom mile majke in združenej Sloveniji navdušeni „Živio!“ kličejo
Mozirske Slovenke: Olga in Ivanka Lipold, Matilda Pauer.

4. Nevenljiva slava kiti neumrjočega pesnika, živeli slavitelji!
Mozirske Slovenke.

5. Jenkov duh nad nami plava, kliče nam „Naprej!“ — Krepko združi sile majka, slava in bodočnost tvoja bo!
Mozirski dijaki.

6. Rodoljubna in zavedna mladina slovenska je poročstvo boljši bodočnosti našega naroda, ona je naš ponos in naša radost — iz Prage vračajoči kličemo jej torej iz dna srca živele!
Pavlina Jenkovo, Sofija Šabčeva, Peter Flego, Simon Gregorčič, Ivan Hribar, Slavoj Jenko, Anton Trstenjak, Vojteh Valenta, Ivan Viharnik.

7. Pozdrav našej nadobudnej mladini.
Tržaški pevci.

8. Dijaci izpod Žumberskih gorá nadepolni mladini ob Krasu zbrani krepki vseslovanski „živio!“
Nemanič, Ivanetič, Koren, Loap (Lop), Nemanič, Sturm, Požek, Gustin, Kuman, Vuksinič.

9. Dijaci! Za narod delavni, zaslužni možje naj so Vam uzor! Slava spominu (Kocijančičevemu) Jenkovemu! Živeli dijaci!
Kaplan Lavrenčič.

(Dalje prih.)

Domache stvari.

— (Deželne sodnije predsedniku g. Kočvarju,) kateremu so zadnje dni čestitali razen notarske zbornice tudi deželna sodnija, državno pravdnništvo, mestna odredjena sodnija, poklonila se je danes odvetniška zbornica s svojim predsednikom dr. Suppantšitsch-em. Tudi obrtniško pomožno društvo je po deputaciji, obstoječi iz vodje g. J. N. Horak-a in njega namestnika g. Pakič-a pozdravilo danes dopoldne novega predsednika.

— (Imenovanje.) Konceptni praktikant gospod dr. Fran Zbašnik imenovan je začasnim vladnim koncipistom v Ljubljani.

— (F. Haderlapova nemška knjižica) o koroških Slovencih vzbuja pozornost Nemcev. Že se je oglasil nemški konservativni list v Celovci, „Kärntner Volksblatt“, ki veli, da je pritožbe koroških Slovencev preiskati in odpraviti, če so resnične. A da se stvar dožene, pravi rečeni list, ne sme se za sodnika postaviti „iudex in sua causa“, nego enketa zastopnikov vlade, slovenske in nemške narodnosti. Mi menimo, da se bodo narodni slovenski in nemški pravični krogi poprijeli tega nasveta. Če drugoga ne, doseglo se bo to, da politični krogi zvedo program koroških Slovencev točko od točke.

— (Na deželni razstavi v Celovci) prične jutri razstava živine, ki traja do 31. t. m.

— (Tatu,) ki je pred kratkim ukral v Bambergovi tiskarni nad 100 gld. denarja, so mestni stražniki danes na dolenski mitnici, ko se je pripeljal z barja, kjer je delal, prijeli. Tat je Jože Novak, ki je prejšnji čas v Bambergovi tiskarni kolo vrtil. Našli so pri njem v škornih še 89 gld. papirnatega denarja in nekaj drobiža. Odpeljali so ga takoj na Žabjek.

— (Tatvina.) Hlapcu trgovca g. Kavšeka na Dunajski cesti ukral je včeraj neznan tat uro z verižico, vredno 15 gld.

— (Čegavi so?) Izmej Keglevičevih srečk izžrebanih je 3487 dobitkov v skupnem znesku 58.580 gold., za katere se dosedaj še nihče ni oglašil. Vmes sta dobitka štev. 19.410 in 46.371 po 10.000 gld. štev. 46.210 za 1500 gld.

— (Statistika o društvenem življenju.) Po uradnem poročilu bilo je koncem 1882. leta v Avstriji društev 18.552 in podružnic, odsekov itd. 2877, vkupe torej 21.429 sodružij. Na Kranjskem jih je bilo 184. Še manj jih je bilo le v Bukovini in Dalmaciji. Več jih je bilo na Koroškem, namreč 290, v Primorji 310, na Štajerskem 935, na Českem celo 7165. Toda če se vzame število prebivalcev, največ je potem društev imelo Solnogradsko, kjer je že na vsacih 621 prebivalcev prišlo jedno društvo, za njim Niže Avstrijsko, potem še le Česko. Kranjsko, kjer jedno društvo pride na 2623 ljudi, je v vrsti najmanjše, za njim pridejo le še Bukovina, Dalmacija in Galicija. Neumestno je torej očitati, da imamo v deželi društev preveč, češ, drugje jih ni toliko. Sploh kažejo števila v tem poročilu, da je v Slovencih v tej dobi bilo za združevanje menj nagona, nego-li v Čehih, ali celo v Nemcih. — Največ je bilo prostovoljnih gasilnih društev, namreč 2628, potem bolniških in pogrebniških, zabavnih, dobrodelnih, veteranskih, posojilnih, pevskih društev, — ta društva vkupe znašajo skoro tri petine vseh društev. Najmanj bilo le društev za stenografstvo, namreč le 48, in društev za umetnost le 20.

— (Mesto sodnijskega tolmača za slovenski jezik) razpisano je pri mestni del. okrajni sodniji v Gradci. Prošnje do 31. t. m.

— (Razpisane) so naslednje učiteljske službe z natéčajem do 15. septembra t. l.: Učitelja na jednorazrednici v Svetlem Potoku. Plača 400 gld. in stanovanje. — Učitelja na jednorazrednici v Velikih Poljanah. Plača 400 gld. in stanovanje. — Učitelja na jednorazrednici v Dragi. Plača 450 gld. in stanovanje. — Učitelja na jednorazrednici pri sv. Gregorji. Plača 450 gld. in stanovanje. — Druzega učitelja na dvorazrednici v Loškem Potoku. Plača 400 gld.

Antropološki kongres v Celovci

vršil se je dne 19. in 20. t. m. Predsedoval je dvorni svetnik pl. Hauer. Posebno mnogoštevilno bilo je obiskano zborovanje dne 20. t. m. Navzočni bili so mej odličnjaki antropološke vednosti knez Ernest Windischgrätz, državni poslanec gorenjskih kmetskih občin, grof Gundaker Wurm-

brand, slavnoznani balkanski potovalec F. Kanitz, ki je izdal prvo izvrstno znanstveno delo o slovanskih narodih na Balkanu, posebno o Bolgarih itd.

Knez Ernest Windischgrätz poudarjal je v svojem govoru, da treba prazgodovinske najdbe v Kranjskeji, ki se prištevajo k takozvaneji „Hallstädter Periode“, natanko preiskavati.

Kar se tiče unanosti, razločujejo se mogile, kakor v Wiesu, Rožeku, Roviči, Šmarjeti na Dolenskem itd. — in pa grobovi brez mogil (Flachgräber) kakor v — Hallstadtu, v Rušah, na Vačah, v Šmihelu. Na razloček, kako se je pokopavalo, bode posebno treba biti opreznim. Pred vsem gledati je na to, da se je v grobove brez mogil pokopavalo na dvojni način, ker imamo grobe z okostnicami in grobe z ostanki sežiganja. Ta razloček je posebno za Vače jako važen, velja pa tudi za Hallstadt in druge nekropole. V Šmihelu so samo grobovi z ostanki sežiganja. Najdbe v teh grobovih pa so čisto različne. Grobovi z ostanki sežiganja na Vačah odlikujejo se s tem, da v njih ni nikakršnega orožja; kar se nahaja železnine, so le noži, ali pa orodja.

Ti grobovi označeni so tudi s tem, da se jako redkokrat v njih nahajajo bronasti nakiti (Bronceschmucksachen) in da v grobovih z okostnicami ni toli karakterističnih šaric (vasenförmige Urnen) z otlim stojalom. Šarice so vse iz črne glin (Thon) — stareje v podobi lajt (tonnenförmig), novejšje zelo zbočene, vse s pokrovi, skladam podobnim.

Pokopavalo se je tako, da se nahaja zmirom najprej kamenitna plošča, pod katero v glini ali ilovici je šarica s pokrovom, mnogokrat obdana z neredno postavljenimi kamni. Pridevki nahajajo se sredi šarice, pa tudi zvonaj urne, pri grobovih z ostanki sežiganja dostikrat tudi manjše posodice. Od igel (fibul) je največ polnokroglih, deloma z gladkim, deloma s povozljanim lokom, vsekdar pa z železno iglo. Tudi igle v podobi čolnov z bronastim lokom in z železno ali bronasto iglo se nahajajo. Zapestnice so večinoma železne, redkokrat bronaste, zapone pri pasih pa so zmirom železne.

V grobovih z okostnicami na Vačah nahaja se pri vseh moških okostnicah orožje in sicer izimši dve bronasti sekiri le železno orožje. Nakiti so izključno le bronasti. Glede posod treba posebno poudarjati, da se dobivajo že omenjene vaze — šarice z otlim stojalom — brez ostankov sežiganja.

V Št. Mihelu so le grobovi z ostanki sežiganja in sicer brez mogil in je pokopavanje v primeri z enakimi grobovi na Vačah jako različno. Posebno je naglašati, da je grob obdan z drobnozrničastim rudečim peščenikom, sredi kojega je plast oglja z ostanki sežiga in dodatki. V vseh moških grobovih je orožje — železne sulice in sekire; vse najdene stvari za nakit so izredno velike, vsi dodatki pa jako različni od onih na Vačah.

Te velike razlike kažejo, da je tu bilo več različnih narodov, da nemamo pred seboj razne dobe razvitka samo jednega naroda, kakor se to jasno vidi pri nekropoli pri Este blizu Padove, kjer se razločuje petero točno ločenih kronoloških dob kjer je napredek od prvih začetkov železne dobe do rimskih časov natančno označen, kar se pa o najdbah v Kranjskeji nikakor trditi ne more.

Brezdvomno je tedaj, da sta bivala v Kranjskeji istodobno dva naroda, katerih jeden je svoje mrtve sežigal, drugi pa pokopaval. Slednji bil je gotovo imovitejši, vladajoči, kajti je pri istem nahajajo se bogati nakiti in orožje.

Ta vojeviti narod je identičen s Tavriski, katere so našli še Rimljani kot severno od Save v vzhodnih planinah vladajoč narod.

Njim lastnih oblik — za šarice, igle, orožje — ni niti jedna prešla v poznejšo dobo, gotove oblike najdb iz grobov za sežiganje pa so se ohranile do današnjega dne v deželi kranjski in kakor daleč še danes bivajo Slovani. Gotovo se tedaj lahko trdi, da so današnji Slovani v Kranjskeji, katere vidimo v neprestano podedovani posesti posod, kakeršne so v grobovih pri Vačah, bili že za takozvane „Hallstädter Periode“ v Kranjskeji naseljeni. Prav verjetno je, da je narod, kateri je svoje mrličje sežigal, bil prej naseljen v deželi, nego Tavriski, bil po slednjih podjarmljen. Zatorej tudi nemamo nikakih poročil o njem, kajti navstala je neka stagnacija njih kulturnih odnošajev. Popolnem različne od najdb na Vačah so najdbe v Šmihelu in v Postojini.

(Konec prih.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zberovo 27. avgusta. Cesar pripeljal se semkaj. Vsprejeli so ga nadvojvode, generali, namestnik, oblastva, duhovščina, rudarji in pevsko društvo. Mej slavaklici zasel je konja in odjahal k manévrom.

Kromeriž 26. avgusta. Giers in Kalnoky nesta šla na lov, ampak sta imela mej lovom dolg pogovor. Ob 6¹/₂ uri bil je dvorni „diner“ za 69 oseb, po obedu „cercele.“ Ob 9¹/₂ uri začelo se je poslavljanje. Car podelil je grofu Taaffu Aleksandra Nevskega red prve vrste, minister Orczy in državni tajnik Szögyenyi dobila sta red belega orla prve vrste, namestnik grof Schönborn Anin red prve vrste. Ruski gostje odšli so ob 10. uri in se na kolodvoru najsrčneje poslavljali od avstrijskih dostojanstvenikov. Isto tako poslavljali so se cesar, cesarjevič in nadvojvoda Karol Ludovik od ruskega spremstva. Car, cesar in cesarjevič šli so ob častni stotnji, potem pa v salonski vagon. Pri ločitvi objela in poljubila sta se cesarja trikrat. Jednako srčno poslovil se je car od cesarjeviča Rudolfa in od nadvojvode Karola Ludovika, cesar od velikih knezov, veliki knezi od nadvojvode. Objeli in poljubili so se trikrat. Damam poljubili so roke, potem pa lice. Car zaklical je pri odhodu našemu cesarju: „A revoir!“, na kar je cesar odvrnil: „A revoir, j'espère bientôt!“ Potem pozdravila sta se še vojaški. Car vsprjel je popoldne grofa Kalnokya v posebni avdijenci. Knez Hohenlohe dobil je veliki križ Andrejevega reda v briljantih.

Dunaj 26. avgusta. Bolgarski knez dospel semkaj in se odpelje jutri k manévrom pri Plznu. Madrid 26. avgusta. Včeraj 4969 ljudi za kolero zbolelo, 1547 umrlo.

Velečastitim Idrijskim gg. volilcem!

Ne morem govoriti niti o borbi, niti o zmagi, ko mi je prijetna dolžnost, v skromnih besedah izraziti svojo najgloblje srčno zahvalo na častni izvolitvi za deželnega poslanca.

S to izvolitvijo ste, velečastiti gg. mesčani, sijajno dokazali svojo dobro srčnost, iskreno hvaležnost, domoljubje in zloznost.

Preprijazno sodeč moje malostne zasluge za Idrijo v dobi mojega devetletnega ondotnega službovanja in laskavo priznavajoč mojo dobro voljo, koristiti mili naši domovini, ste z uzorno dostojnostjo, mirno in soglasno, in kar je najlepše, popolnem prosto zjedini se, izročiti meni častno in prevažno nalogo, zastopati Vaše in deželne koristi v visoki deželni zbornici.

Kolikor bode v mojih močeh, bodem vestno trudil se, hvaležnim biti za izrečeno mi dostojanstvo ter skazati se vrednim za veliko zaupanje; nikdar pa ne bodem zgrešil vodila, da uspešno delovanje deželnih poslancev zavisi največ od njihove vzajemnosti in dobrohotne podpore visoke c. kr. vlade. Slava!

V Ljubljani 27. dne avgusta 1885.

Feliks Stegnar.

Razne vesti.

* (Zločin v Villmoble.) Iz Pariza se 22. t. m. poroča: Pred dvema letoma kupila je preko 40 let stara gospodična Klodina Menetret-ova v Villenmoble pri Le Raincy lepo kmetsko hišo z velikim in krasnim vrtom. Kmalu po prihodu v vas vsprejela je Eufrazijo Mercier-ovo, hči nekega obubožanega predilca, kot gospodinjo in družabnico k sebi. A komaj sta minula dva meseca, zginila je brez sledu nova posestnica in doma ostala gospodinja odgovarjala je na mnoga vprašanja radovednežem in sorodnikom, da je šla vsled verske prenapetosti v samostan, iz katerega se bo pa najbrž kmalu zopet povrnila. A vkljub tem odgovorom širila se je mej ljudstvom neprestano vest, da je gospodinja gospodično Menetretovo umorila, da bi se polastila njenega premoženja. Polcija je sedaj prišla in zaprla morilko Eufrazijo Mercierovo.

Poslano.

Hvale in posnemanja vreden čin.

Šišenska čitalnica prejela je od čast. gospoda Ant. Jentl-ina 157 slovenskih knjig in zvezkov za društveno knjižnico in pevski arhiv.

Za tako dragoceno in koristno darilo, katero izdatno pomnožuje društveno knjižnico, izreka rodoljubnemu gosp. Ant. Jentl-nu iskreno zahvalo, ter priporoča njega čin vsem onim, ki hranijo in več ne rabijo slovenskih beril itd. da je prepusté narodnim društvom, v za bavo in korist društvenikom, ki so pouka željni in potrebni.

Za odbor Šišenske čitalnice:

Anton Knez.

Fran Drenik.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Tuji:

26. avgusta.

Pri **Sionu**: Dr. Bartl z Dunaja. — Jemšič iz Trsta. — Brandeis z Dunaja. — Dr. Načke iz Brna. — Steiner z Dunaja. — Herzog iz Grada. — Kovačič iz Karlovca. — Seiber z Dunaja. — Lavrenčič iz Postojne.

Pri **Malič**: Prohaska z Dunaja. — Vodmanský iz Budimpešte. — Hausner, Unger z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Prager z Dunaja. — Globočnik iz Zagreba.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	634	Špeh povojen, kgr.	66
Rež,	520	Surovo maslo,	84
Jčemen,	423	Jajce, jedno	25
Oves,	292	Mleko, liter	8
Ajda,	487	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	520	Telečje	54
Koruz,	540	Svinjsko	66
Krompir,	285	Koštrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	35
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Seno, 100 kilo	160
Maslo,	90	Slama,	169
Mast,	82	Drva, trda, 4 metr.	749
Špeh frišen,	54	„ mehka, „ „	520

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. avg.	7. zjutraj	737.08 mm.	10.6° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	734.98 mm.	23.4° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	736.28 mm.	16.4° C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 16.8°, za 1.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82	gld. 80	kr.
Srebrna renta	83	35	„
Zlata renta	108	70	„
5% marcna renta	99	75	„
Akcije narodne banke	868	—	„
Kreditne akcije	288	70	„
London	124	60	„
Srebro.	—	—	„
Napol.	9	88 ¹ / ₂	„
C. kr. cekini	5	89	„
Nemške marke	61	15	„
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld. 127	„
Državne srečke iz l. 1864	100	gld. 168	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	75	„
Ogrska zlata renta 4%	98	90	„
„ papirna renta 5%	92	45	„
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	—	„
Dunava reg srečke 5%	100	gld. 116	50
Zemlj. obč. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	124	50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	„
Kreditne srečke	100	gld. 179	50
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	80
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	192	25	„

Košnja otave

v Mestnem logu (8 oral) se odda. — Natančneje pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (488—2)

Mnogovrstna

zelišča, korenine, lubje, cvetlice in še veliko drugih rastlin

kupuje (376—4)

Karol Koren v Planini, postaja Rakek.

Dve njivi,

jedna blizu Vodmata (meri 1200 □ sežnjev), druga poleg ceste v Šmartno, tik železniške proge (meri 1 oralo 600 □ sežnjev), prav pripravi za kako stavbo (tovarno, hišo, magazin ali šupo), sta iz proste roke cenó na prodaj. — Resni kupci naj se oglašijo pri posestniku, **Sv. Petra cesta št. 42 v Ljubljani.** (485—2)

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno gld. 8 do 12
1883. „ malo in fino „ 13 „ 16
1884. „ mar-vino svitlorudeče „ 11 „ 14
pravi vinski jesih „ 11 „ —
prodaja na hektolitru (313—14)

Jos. Kravagna v Ptui.

Hiša in senožeti na prodaj.

V neposrednem obližji c. kr. vadnice v Ljubljani prav dobro ohranjena hiša z 2 nadstropji in 2 v občini Brezovškiji ležeči senožeti prodajo se prostovoljno. — Pojasnila daje

Marija Jalen,

(492—1) sv. Petra cesta št. 37 v Ljubljani.

Štiri dijaki

vsprejmo se za prihodnje šolsko leto po ceni v celo hrno. Poizve se pri **Heleni Nabernik, Rožne ulice št. 27, II. nadstropje, na ulico.** (493—1)

Jednega ali dva učenca

takoj vsprejme (490—2)

M. ŠKRABEC,

kleparski mojster, v Ljubljani, Šelenburgove alic.

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživiljačo, zapreči pokončanje zob in odpravi slab dah iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživiljačo in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr. (404—8)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogiblivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjačo sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpadlih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri **g. Eduardu Mahr-u**; v Trstu **Peter Slocevič**, via Sanità 13; v Gorici lekar **C. Cristofolletti**; v Reki lekar **C. Šilhavy**; v Celju **Fd. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinji lekar **G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (40—16)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper boleznin na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar **C. Brady**, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna **Gabriel Piccoli**, na Dunajski cesti; lekarna **Josip Svoboda**, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna **Dom. Rizzoli**; lekarna **Josip Bergmann**. V Postojni: **Anton Leban**. V Gorici: lekarna **A. de Gironcoli**. V Ajdovščini: lekarna **Michael Guglielmo**. V Celju: lekar **J. Kupferschmied**. V Kranju: lekar **Drag. Savnik**. V Kamniku: lekar **Josip Močnik**. V Radovljici: lekar **A. Roblek**. V Sežani: lekar **Ph. Ritschel**. V Črnomlju: lekar **Ivan Blažek**. V Škofjeh Loki: lekar **Karol Fabiani**. V Reki: lekar **Ant. Mizzan**.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: **Echte Mariazeller Magentropfen** — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemale teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj nznanijo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—29)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.